

32002R1829

L 277/10

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

15.10.2002

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1829/2002**z dne 14. oktobra 2002****o spremembi Priloge k Uredbi (ES) št. 1107/96 glede imena „Feta“****(Besedilo velja za EGP)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila ⁽¹⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2796/2000 ⁽²⁾, in zlasti člena 17 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi člena 17(1) Uredbe (EGS) št. 2081/92 so grški organi 21. januarja 1994 Komisiji predložili zahtevek za registracijo imena „Feta“ za sir.
- (2) Ime „Feta“ je registrirano kot zaščiteni označba porekla na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1107/96 z dne 12. junija 1996 o registraciji geografskih označb in označb porekla po postopku iz člena 17 Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 ⁽³⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 564/2002 ⁽⁴⁾.
- (3) Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija in Francoska republika so nato skladno s členom 230 Pogodbe vložile ugovor in zahtevale razveljavitev navedene registracije.
- (4) V svoji sodbi z dne 16. marca 1999 o združenih primerih C-289/96, C-293/96 in C-299/96, je Sodišče Evropskih skupnosti izreklo Uredbo (ES) št. 1107/96 za delno nično, kar zadeva registracijo imena „Feta“ kot zaščiteni označbo porekla. Sodišče je menilo, da Komisija „ni dovolj upoštevala vseh dejavnikov, ki bi jih morala po tretji alineji člena 3(1) temeljne Uredbe“, in poudarilo zlasti, da Komisija ni dovolj upoštevala dejanskega stanja v državah članicah.
- (5) Uredba Komisije (ES) št. 1070/1999 o spremembi Priloge k Uredbi (ES) št. 1107/96 ⁽⁵⁾ je ustrezno črtala ime „Feta“ iz navedene Priloge in iz registra zaščitenih označb porekla ter geografskih označb.
- (6) Nato je Komisija 15. oktobra 1999 vsem državam članicam poslala podroben vprašalnik, da bi izvedla obširno in posodobljeno oceno stanja v vseh državah članicah glede proizvodnje, porabe in stopnje poznavanja imena „Feta“ sir.

(7) V zvezi s proizvodnjo sira „Feta“ so bile države članice zaprosene, da opišejo položaj glede naslednjih dejavnikov: obstoj nacionalnih pravil ali posebne kodificirane prakse, pogojev pri razvoju takšne proizvodnje, zlasti glede zasledovanih ciljev, ali je bila pobuda zasebna ali javna, ali so bili trg in profil potrošnika ciljno naravnani, količine letne proizvodnje, končne destinacije proizvodnje, in točna imena uporabljenih blagovnih znamk.

(8) Glede porabe sira „Feta“ so bile države članice zaprosene, da opišejo položaj glede naslednjih dejavnikov: obstoj pravil za trženje tega sira, količine letne porabe sira, geografsko poreklo porabljenega sira in posebne označbe, prisotne na trgu.

(9) Glede stopnje potrošnikovega poznavanja imena „Feta“ so bile države članice zaprosene, da opišejo položaj glede naslednjih dejavnikov: opredelitev tega izraza, zlasti v splošnih delih kot so slovarji in enciklopedije, zadevne demografske študije ali raziskave in kakršna koli druga dodatna merila.

(10) Komisija je celovito in po državah članicah povzela prejete informacije, države članice pa so nato te povzetke popravile in spremenile.

(11) Izkazalo se je, da v 12 državah članicah proizvodnja „Feta“ sira ni urejena s posebnimi pravili, ki natančno določajo opredelitev kakovosti, proizvodne metode ali, kjer je primerno, omejena območja proizvodnje. V Grčiji se je proizvodna praksa za „Feta“ sir od leta 1935 postopoma izboljševala in kodificirala, omejitev geografskega območja proizvodnje, ki tradicionalno temelji na dosledni in nepristranski praksi, pa je bila uradno določena leta 1988. Zakonodaja o specifikacijah kakovosti, ki jo je treba upoštevati pri proizvodnji „Feta“ sira, obstaja na Danskem že od leta 1963, na Nizozemskem pa je veljala od leta 1981 do leta 1998. Treba je opozoriti tudi na to, da se izraz „Feta“ pojavlja v določbah Skupnosti o izvoznih nadomestilih za mleko in mlečne izdelke ter v kombinirani carinski nomenklaturi. Ta pravila se nanašajo le na carinske zadeve in ne skušajo določiti potrošnikovega razumevanja izraza, niti urejati pravic industrijske lastnine ali vplivati na ime, pod katerim je zadevni sir dejansko na trgu, kar je odvisno izključno od preudarka v zvezi s pričakovanji potrošnika v različnih zadevnih državah.

⁽¹⁾ UL L 208, 24.7.1992, str. 1.

⁽²⁾ UL L 324, 21.12.2000, str. 26.

⁽³⁾ UL L 148, 21.6.1996, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 86, 3.4.2002, str. 7.

⁽⁵⁾ UL L 130, 26.5.1999, str. 18.

- (12) Proizvodnja sira „Feta“, kakor je opredeljena v kombinirani carinski nomenklaturi, ne obstaja v Luksemburgu in na Portugalskem. Statistično in gospodarsko obrobno ali posamično pa se pojavlja ali se je pojavljala v devetih drugih državah članicah: v Italiji, Belgiji, na Finskem, v Avstriji, na Irskem, na Švedskem, v Združenem kraljestvu, v Nizozemski in v Španiji.
- (13) Vendar pa je proizvodnja sira „Feta“ znatna v štirih državah članicah. Grčija proizvaja „Feta“ sir že od nekdaj, skoraj izključno za grški trg. Uradna statistika iz leta 1931 navaja proizvodnjo 25 000 ton, sedaj pa proizvodnja dosega 115 000 ton na leto. V Grčiji sir z oznako „Feta“ proizvajajo izključno iz ovčjega mleka ali mešanice ovčjega in kozjega mleka.
- (14) Danska proizvaja „Feta“ sir od tridesetih let skoraj izključno za izvoz. Statistični podatki so na voljo šele za čas od leta 1967, ko je bilo proizvedenih 133 ton. Leta 1971 je proizvodnja presegla 1 000 ton in ko je Skupnost leta 1975 začela dodeljevati izvozna nadomestila za izvoz sira „Feta“, se je proizvodnja izredno povečala, od 9868 ton leta 1975 na najvišjo vrednost 110 932 ton v letu 1989. Od leta 1995 je proizvodnja enakomerno padala in je leta 1998 znašala le 27 640 ton, večinoma zaradi manjšega povpraševanja tretjih držav in postopnega zmanjšanja izvoznih nadomestil za to vrsto sira. Danska proizvodnja uporablja skoraj izključno kravje mleko.
- (15) Francija je začela proizvajati sir „Feta“ leta 1931. Statistični podatki so na voljo šele za čas od leta 1980, ko je bilo proizvedenih 875 ton. Od leta 1988 do leta 1998 je proizvodnja nihala med 7 960 in 19 964 tonami. Prvotno proizveden za potrebe armenske in grške skupnosti v Franciji, pa je sedaj povprečno 77,5 % proizvodnje „Feta“ namenjene izvozu v druge države članice in tretje države. Francoska proizvodnja temelji na uporabi pretežno ovčjega mleka in v manjši meri kravjega mleka.
- (16) Nemčija proizvaja sir „Feta“ od leta 1972, ko je bila zabeležena proizvodnja 78 ton. Leta 1977 je proizvodnja prvič presegla 5 000 ton, leta 1980 skoraj 15 000 ton, leta 1985 pa je dosegla 24 000 ton, od takrat pa je nihala med 19 757 in 39 201 tonami. Prvotno so bile edini trg skupnosti priseljencev z Balkana znotraj Nemčije, toda izvoz se je, predvsem zaradi izvoznih nadomestil, postopoma usmeril v države Bližnjega in Srednjega Vzhoda in na Balkan ter tudi druge države članice. Nemška proizvodnja uporablja skoraj izključno kravje mleko.
- (17) Treba je opozoriti, da je treba zgoraj navedene statistične vrednosti, ki temeljijo na podatkih, ki jih je predložila vsaka država članica o lastni proizvodnji, obravnavati kot okvirne, kajti pomanjkanje posebnih pravnih predpisov v skoraj vseh državah članicah, vključno z zelo splošno opredelitvijo izraza „Feta“ v kombinirani carinski nomenklaturi, včasih vodi do približnih ocen in statističnih podatkov, ki se pri navzkrižni primerjavi predloženih odgovorov močno razlikujejo. V številnih državah članicah se s težavo razlikuje med nacionalno proizvodnjo in ponovnim izvozom, kar lahko vodi k napačnim statističnim podatkom.
- (18) Na področju zakonodaje držav članic glede porabe „Feta“ sira, veljajo splošno le predpisi Skupnosti in nacionalni predpisi o trženju, predstavljanju in označevanju siren na splošno. Le Grčija in Danska imata posebno podrobno zakonodajo, medtem ko Avstrija pridržuje ime „Feta“ samo za grške proizvode na podlagi dvostranskega sporazuma z Grčijo iz leta 1971.
- (19) Na področju obsega porabe „Feta“ v Skupnosti analiza odgovorov držav članic kaže, da se je splošna ocena, obračunana s seštevanjem količin proizvedenega in uvoženega „Feta“ sira in odštevanjem izvoženih količin, izkazala kot neprimerna v nekaterih primerih, v drugih pa je celo povzročila nepravilne rezultate: ker je nemogoče upoštevati obstoječe zaloge, ponovno izvožene količine in druge dejavnike, je izračun v nekaterih državah članicah pokazal teoretično negativno porabo. Nadalje se „Feta“ sir, kakor je opredeljen v kombinirani carinski nomenklaturi, ne trži sistematično pod navedenim imenom, bodisi zaradi pravnih omejitev uporabe izraza za proizvode, ki morajo izpolnjevati nekatere posebne zahteve, bodisi zaradi komercialnih razlogov, ki dajejo prednost nekaterim posebnim imenom, prepoznavnim za potrošnike, ki jim je sir namenjen. Kljub sorazmerni negotovosti, povzročeni s to situacijo poslovanja, odgovori držav članic kažejo, da je ob vstopu Grčije v Evropsko skupnost, bilo 92 % porabe „Feta“ sira v Skupnosti prav v Grčiji. Od takrat je poraba v drugih državah članicah postopoma naraščala, vendar pa je treba 73 % porabe „Feta“ sira v Skupnosti še vedno pripisati Grčiji. Členitev porabe v vsaki državi članici kaže, da letna poraba „Feta“ sira na osebo v Španiji, Luksemburgu, na Portugalskem, v Italiji in na Nizozemskem ne presega 0,010 kg, kar predstavlja 0,08 % porabe Skupnosti. Na Irskem, v Združenem kraljestvu, v Avstriji, Franciji, na Švedskem, v Belgiji in na Finskem letna poraba „Feta“ sira na osebo niha med 0,040 kg in 0,150 kg, kar predstavlja med 0,32 % in 1,22 % porabe Skupnosti. V Nemčiji letna poraba na osebo znaša 0,290 kg, kar predstavlja 2,36 % porabe Skupnosti, na Danskem 0,700 kg, kar predstavlja 5,0 % porabe Skupnosti, za primerjavo pa poraba v Grčiji znaša 10 500 kg, kar predstavlja 85,64 % porabe Skupnosti.

- (20) Glede na podatke, ki so jih predložile države članice, se siri, ki dejansko nosijo ime „Feta“ na ozemlju Skupnosti, običajno izrecno ali implicitno sklicujejo na grško ozemlje, kulturo ali tradicijo z dodajanjem besedila ali risb z izrazito grškim pomenom, tudi če niso proizvedeni v Grčiji, temveč v drugih državah članicah. Na ta način se povezava med imenom „Feta“ in Grčijo namerno nakaže ter je del prodajne strategije, ki se izkorišča sloves izvirnega proizvoda, kar povzroči resnično tveganje za zmoto potrošnika. Označbe za „Feta“ sir, ki ne izvirajo iz Grčije, se pa dejansko tržijo v Skupnosti pod navedenim imenom brez neposrednega ali posrednega nakazovanja na Grčijo, so v manjšini; količine sira, ki se dejansko tržijo na ta način, zavzemajo zelo majhen delež skupnega trga.
- (21) Splošna referenčna dela kot so slovarji in enciklopedije ter specializirane objave, ki so jih poslale države članice, kažejo, da se izraz „Feta“ ne pojavlja v italijanskih in portugalskih delih, medtem ko se vse grške, španske in nizozemske objave sklicujejo izključno na grški sir, narejen iz ovčjega in kozjega mleka. Švedska dela se sklicujejo na sir grškega porekla, narejen iz ovčjega in kozjega mleka, ki se sedaj proizvaja tudi v drugih državah članicah iz kravjega mleka, pri tem sta zlasti navedeni Danska in Švedska. V danskih delih se pretežno sklicujejo na grški sir, narejen iz ovčjega in kozjega mleka, toda tudi na sir, narejen na Danskem in na Balkanu ter celo brez značilne geografske reference. Finska dela se sklicujejo izključno na grški sir ali sir grškega porekla, narejenega iz ovčjega mleka ali iz ovčjega mleka in kozjega mleka z izjemo enega dela, ki ne navaja geografskega porekla. Nemška dela se sklicujejo na sir, proizveden v Grčiji in večini držav jugovzhodne Evrope ter v čezmorskih državah. Štirinajst od 17 predloženih del v francoskem jeziku se sklicuje na grški sir, narejenega iz ovčjega mleka in/ali kozjega mleka, medtem ko se eno delo sklicuje na sir, proizveden v Grčiji in na Balkanu, eno na sir grškega porekla, ki je široko posneman v Evropi, in eno na grški sir, narejen iz ovčjega mleka in kozjega mleka, katerega proizvodnja se je razširila v druge države istega območja, in nedavno na preostali del Evrope in Severne Amerike, z uporabo kravjega mleka. Med angleškimi deli se štirje sklicujejo na sir, narejen iz ovčjega mleka, posebno v Grčiji, štirje drugi se sklicujejo na grški sir, narejen iz ovčjega mleka ali kozjega mleka, eno se sklicuje na sir, ki izvira iz Grčije in Srednjega Vzhoda, tradicionalno narejen iz ovčjega mleka ali kozjega mleka, toda sedaj včasih tudi s kravjim mlekom, dva dela se sklicujeta na „Feta“ sir z izvorom iz Grčije, narejen iz ovčjega ali kozjega mleka, ki se sedaj proizvaja v drugih državah, čeprav je še večina sestavina v grških jedeh, se eno delo sklicuje na proizvodnjo „Feta“ kjer je država porekla Nova Zelandija, Bolgarija, Jugoslavija, Ciper, Danska in Grčija, eno delo se sklicuje na sir, narejen v Grčiji in na Balkanu, drugo delo se sklicuje na grški sir, narejen iz ovčjega ali kozjega mleka, toda narejen iz kravjega mleka v Združenih državah, štiri dela pa navajajo, da je sir, ki so ga proizvajali antični Grki, neposredni predhodnik „Feta“ sira, ki ga proizvajajo v Grčiji danes. V nobenem jeziku pa razvoj opredelitve „Feta“ skozi čas ni zmanjšal zveze in identifikacije z Grčijo.
- (22) Vse podatke, ki so jih predložile države članice, so bile predložene tudi Znanstvenemu odboru, v nadaljnjem besedilu „odbor“, ki je 24. aprila 2001 podal soglasno mnenje o zadevi.
- (23) Odbor najprej navaja, da „[...] označba porekla ali geografska označba se lahko štejeta kot nastalo skupno ime proizvoda le, če na zadevnem ozemlju ni dovolj velikega deleža zainteresirane javnosti, ki še vedno meni, da je označba geografska označba [...]“; glede ozemlja, kjer je moralo priti do predelave, je treba upoštevati položaj v Evropski skupnosti kot celoti, ker Uredba velja za vso Skupnost in velja Evropska skupnost kot enotni trg. Zato ni mogoče obravnavati izključno ali predvsem položaja v posamezni državi članici. Člen 3 Uredbe predvideva obravnavanje države članice porekla, države članice porabe in druge države članice, vključno z ustreznimi zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo. [...] Glede zainteresirane javnosti je ocena odvisna od vrste proizvoda in javnosti, kateri je navedeni proizvod namenjen. V obravnavanem primeru je proizvod sir, namenjen primarno porabi končnega potrošnika (toda tudi komercialnim kupcem kot so restavracije, živilska industrija itd.), torej širši javnosti. Zatorej je za širšo javnost zadevna označba izgubila svoj izvorni geografski pomen. Za določanje splošnega javnega razumevanja imena so pomembne neposredne ugotovitve kot so javnomnenjske raziskave in druge sistematične raziskave ter posredne ugotovitve kot so obseg proizvodnje in poraba, način in vrsta označevanja, način in vrsta oglaševanja v zvezi z navedenimi proizvodi, rabo v slovarjih, itd.“
- (24) Pri proizvodnji sira „Feta“ je odbor ugotovil, da predstavlja proizvodnja tega sira v Grčiji 60 % celotne proizvodnje tega sira v Skupnosti ter 90 % proizvodnje Skupnosti sira iz ovčjega in kozjega mleka; „Feta“ sir, proizveden iz kravjega mleka, predstavlja 34 % celotne proizvodnje Skupnosti in je večinoma namenjen v tretje države.

- (25) Pri porabi je odbor poudarjal, da 73 % porabe „Feta“ sira dejansko poteka v Grčiji, kjer je letna poraba 10,5 kg na osebo v primerjavi s porabo 1,76 kg v preostalem delu Unije. Čeprav odbor priznava, da je poraba sira „Feta“ nedvomno mnogo višja na Danskem in v Nemčiji, je še vedno petnajstkrat oziroma šestintridesetkrat nižja kakor v Grčiji. Po mnenju odbora je pomembna tudi poraba „Fete“ kot delež celotne porabe sira na prebivalca: V Grčiji je poraba „Feta“ 10,5 kg na osebo na leto pri letni porabi 14 kg sira na osebo; na Danskem je to razmerje 0,7 kg „Feta“ na 15 kg sira; v Franciji 0,13 kg „Feta“ na 20 kg sira; v Nemčiji 0,29 kg „Feta“ na 19 kg sira.
- (26) Odbor je sicer ugotovil, da se „znatni delež proizvodnje zunaj Grčije izvaža v države nečlanice, kar ne vpliva na položaj oznake Feta na skupnem trgu“ in da „odsotnost proizvodnje in porabe v številnih državah članicah ne vpliva na generično ali negenerično naravo oznake“.
- (27) Pri analizi ustrezne nacionalne zakonodaje in zakonodaje Skupnosti je odbor ugotovil, da 12 držav članic nima posebne zakonodaje ter da se splošni predpisi Skupnosti in nacionalni predpisi za sire uporabljajo za „Feta“ sir. Ugotavlja, da ima Grčija pravila o „Feta“ siru od leta 1935 in Danska od leta 1963 ter da je v Avstriji oznaka „Feta“ pridržana za grški proizvod v skladu z dvostranskim sporazumom iz leta 1971.
- (28) Glede metod za trženje sira „Feta“ v Skupnosti odbor ugotavlja, da se potrošniku ponujata „dva proizvoda z različno sestavo in organoleptičnimi značilnostmi pod isto oznako“. Odbor poudarja, da se oznake za „Feta“ sir, ki ne izvirajo iz Grčije, neposredno ali posredno sklicujejo na Grčijo, in implicirajo, da se izraz „Feta“ ne uporablja kot „skupno ime brez geografskega pomena, kot sopomenka belega sira (iz ovčjega ali kravjega mleka) v slanici [...]“; Po mnenju odbora se „Feta“ „na splošno ponuja kot proizvod grškega izvora [...]“.
- (29) Odbor „soglasno sklene, da pri označbi ‚Feta‘ ne gre za generično oznako, zlasti zaradi naslednjih razlogov.
- (30) Proizvodnja in poraba ‚Feta‘ sta močno skoncentrirani v Grčiji. Proizvodi, proizvedeni v drugih državah članicah (v Nemčiji, na Danskem in v Franciji), ki morebiti nosijo ime ‚Feta‘, so proizvedeni predvsem iz kravjega mleka z uporabo drugačne tehnologije ter se v velikih količinah izvažajo v države nečlanice. Zato ni mogoče zaključiti, da je oznaka ‚Feta‘ generična, kajti izvirni grški proizvod prevlada na skupnem trgu Skupnosti. Treba je opozoriti tudi na to, da v tistih državah članicah, kjer ni pomembne proizvodnje in porabe, oznaka ‚Feta‘ ne more postati generična, ker se beseda ne uporablja kot skupno ime. V potrošnikovem dojemanju ime ‚Feta‘ vedno priključuje v spomin grško poreklo in zato ni nekaj, kar je postalo skupno ime torej generično v Skupnosti.
- (31) Glede zadevne nacionalne zakonodaje in zakonodaje Skupnosti Znanstveni odbor ugotavlja, da večina držav članic nima posebne zakonodaje ali pravil za zadevni proizvod. Le Grčija in Danska imata tako zakonodajo. Danska zakonodaja, ki dovoljuje proizvodnjo proizvoda, imenovanega ‚Danish Feta‘ se znatno razlikuje od grške zakonodaje v tehničnih zadevah (uporaba ultrafiltriranega kravjega mleka namesto ovčjega in kozjega mleka ter do leta 1994 uporaba aditivov). Poleg tega Danska ni predložila dokaza, da je oznaka ‚Feta‘ postala skupno ime, ki bi se lahko uporabljalo z imenom države proizvajalke (‚Danish Feta‘) v času, ko je navedena država članica dovolila njegovo uporabo (1963). Podobno tudi ni predložila dokaza o generičnosti imena za poznejše obdobje.
- (32) Dejstvo, da se označba ‚Feta‘ uporablja v skupni carinski nomenklaturi ali v pravilih Skupnosti o izvoznih nadomestilih, ne vpliva na razumevanje, poznavanje in zaščito zadevne oznake na skupnem trgu, kajti zakonodaja Skupnosti v tem smislu ni ustrezna.“
- (33) Komisija je upoštevala mnenje Znanstvenega odbora. Zavzema stališče, da izčrpna celovita analiza pravnih, zgodovinskih, kulturnih, političnih, socialnih, gospodarskih, znanstvenih in tehničnih podatkov, ki so ji jih predložile države članice ali so rezultat izvedenih preiskav, ki jih je naročila Komisija, vodi do sklepa, da nobeno od zahtevanih meril po členu 3 Uredbe (EGS) št. 2081/92, ki naj bi dokazala, da je ime generično, ni bilo izpolnjeno, in da posledično ime „Feta“ ni postalo „ime kmetijskega proizvoda ali živila, ki bi, čeprav se navezuje na kraj ali regijo, kjer je ta proizvod ali živilo prvotno proizvedeno ali dano v promet, postalo skupno ime kmetijskega proizvoda ali živila“.
- (34) Ker izraz „Feta“ ni bil določen kot generičen, je Komisija preverila v skladu s členom 17(2) Uredbe (EGS) št. 2081/92, ali je zahtevek grških organov za registracijo imena „Feta“ kot zaščiteno oznako porekla skladen s členoma 2 in 4 Uredbe.

- (35) Ime „Feta“ je tradicionalno negeografsko ime v smislu člena 2(3) Uredbe (EGS) št. 2081/92. V navedeni določbi navedena izraza „regija“ in „kraj“ se lahko razlagata le z geomorfološkega in neupravnega vidika, ker vsebovani naravni in človeški dejavniki v nekaterih proizvodih lahko presegajo upravne meje. V skladu z zgoraj navedenim členom 2(3) pa na označbi vsebovano geografsko območje ne more zajeti celotne države. V primeru imena „Feta“ je bilo zatorej ugotovljeno, da določena geografsko območje iz druge alineje člena 2(2)(a) Uredbe (EGS) št. 2081/92 zajema le ozemlje celinske Grčije in območje otoka Lezbos; vsi drugi otoki in otočja so izključeni, ker nujni naravni in/ali človeški dejavniki tu ne učinkujejo. Poleg tega je bila opredelitev geografskega območja predelana in izpopolnjena, kajti specifikacija proizvoda, ki so jo predložile grške oblasti, vsebuje obvezne kumulativne zahteve: zlasti je bistveno omejeno območje izvora surovine, kajti mleko, ki se uporablja za proizvodnjo „Feta“ sira, mora izvirati od ovc in koz avtohtonih pasem, ki so rejene na tradicionalen način, katerih krma mora temeljiti na rastlinstvu pašnikov s področij, ki izpolnjujejo dane pogoje.
- (36) Geografsko območje, vključeno v opredelitev in ki izpolnjuje zahteve specifikacije proizvoda, je dovolj enotno, da izpolnjuje zahteve členov 2(2)(a) in 4(2)(f) Uredbe (EGS) št. 2081/92. Povečana paša in sezonska selitev živali, bistvo metode reje ovac in koz, predvidenih kot vir surovine za proizvodnjo „Feta“ sira, so rezultat starodavne tradicije, ki omogoča prilagajanje na klimatske spremembe in njihov učinek na razpoložljivo rastlinstvo. To je vodilo do razvoja majhnih avtohtonih pasem ovac in koz, ki so zelo žilave in odporne, sposobne za preživetje v okolju, ki daje s količinskega vidika malo hrane, toda z vidika kakovosti zelo raznoliko rastlinstvo in tako končnemu proizvodu daje svojo značilno aromo in okus. Medsebojno delovanje med zgoraj navedenimi naravnimi

dejavniki in značilnimi človeškimi dejavniki, zlasti tradicionalna proizvodna metoda, ki zahteva precejanje brez pritiska, daje „Feta“ siru njegov poseben mednarodni sloves.

- (37) Ker specifikacija proizvoda, ki so jo predložili grški organi, vključuje vse podatke, zahtevane po členu 4 Uredbe (EGS) št. 2081/92, in formalna analiza navedene specifikacije ni razkrila očitnih napak ocenjevanja, se ime „Feta“ registrira kot zaščitena označba porekla.
- (38) Uredbo (ES) št. 1107/96 je torej treba ustrezno spremeniti.
- (39) Odbor, predviden v členu 15 Uredbe (EGS) št. 2081/92 ni predložil mnenja v roku, ki ga je določil njegov predsednik. Komisija je v skladu s četrtnim odstavkom člena 15 Uredbe (EGS) št. 2081/92 Svetu predložila predlog. Ker Svet ni odločil v roku treh mesecev, predvidenem v petem odstavku člena 15 Uredbe (EGS) št. 2081/92, predlagane ukrepe sprejme Komisija –

SPREJELA TO UREDBO:

Člen 1

1. Ime „Φῆτα“ (Feta) se vnese v register zaščiteneh označb porekla in geografskih označb, predvidenih v členu 6(3) Uredbe (EGS) št. 2081/92 kot zaščitena označba porekla (ZOP).
2. Ime „Φῆτα“ se doda delu A Priloge k Uredbi (ES) št. 1107/96 pod naslov „Siri“, „Grčija“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. oktobra 2002

Za Komisijo

Franz FISCHLER

Član Komisije